

रामायणं

रणे निपेतुर्हरयः सुधोरा

यथेन्द्रवज्राभिरुता नगेन्द्राः ॥ ३२ ॥

ते केवलं तान् ददृशुः सुधोरान्

वाणान् घ्नतो वानरवाहिनीषु ।

मायानिगूढं तु सुरेन्द्रशत्रुं

न तत्र ते तं ददृशुः सपत्नं ॥ ३३ ॥

ततः स रक्षोऽधिपतिर्महात्मा

सर्वासु दिक्षु प्रतिवर्षमाणः ।

प्रच्छादयामास रविप्रभां च

विभीषयामास च वानरेन्द्रान् ॥ ३४ ॥

स शूलनिस्त्रिंशपरश्चधानि

व्याविध्य तेजोबलसंभृतानि ।

सविस्फुलिङ्गानलसप्रभानि

समुत्ससर्ज प्लवगेन्द्रसैन्ये ॥ ३५ ॥

तैस्तैर्ज्वलनसंकाशैः शरैर्वानरयूथपाः ।

ताडिताः पृथिवीं जग्मुर्निकृता इव पादपाः ॥ ३६ ॥

तेऽन्योन्यमभिसर्पन्तो विनदन्तश्च सुस्वरं ।

राक्षसास्त्रविनिर्भिन्ना निपेतुर्वानरर्षभाः ॥ ३७ ॥

निरीक्षमाणा गगनं कचिन्नेदुः सुताडिताः ।

शरैर्विविशुरन्योन्यं पेतुश्च पृथिवीतले ॥ ३८ ॥